

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. I. Varia opiniones circa electionem ad gloriam ante, vel post merita
absolutè prævisa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

DISPUTATIO XL.

De Electione ad gloriam.

Vita aeterna nobis, & per modum hereditatis contingit, & corona.

Diversitas inter parvulos & adultos.

VITA, & beatitudo aeterna duobus modis hominibus contingit, & tanquam gratia filiis Dei misericorditer promissa, & tanquam merces, bonis eorum operibus & meritis reddenda, seu tanquam hereditas & corona, ut tum ex Patribus communiter, tum Concilio Tridentino Sess. sexta, cap. 16. habetur. Primus modus competit parvulis, & illis prope etiam aetatis, qui ante rationis usum in gratia finali decedentes, & per eam Filii Dei constituti, jure hereditatis regnum aeternum consequuntur. Secundus modus solis convenit adultis, ratione utentibus, utpote qui soli bonorum operum, & meriti sunt capaces; licet forte nec omnes hi adulti caelum semper per merita, seu ut coronam adipiscantur, ut, Deo dante, in materia de Incarnatione ostendam. His positis, sit

SECTIO PRIMA.

Variae opiniones circa electionem ad gloriam, ante vel post merita absolutè praevisa.

I. Status quaestiois proponitur.

QUAESTIO est, quando justus per merita caelum & beatitudinem consequitur, utrum Deus prius merita ipsius absolutè posita, per scientiam visionis praevideat, atque ex illa praevisione gloriam ei & beatitudinem, ut praemium decernat; an e contra per scientiam conditionatam videns, si haec & haec dentur auxilia, hominem aliquem bene operaturum, & habiturum merita, prius efficaciter intendat Deus per voluntatem absolutam dare ei gloriam, quam habeat merita, seu quam Deus illa absolutè praevideat, pro aliqua differentia temporis existentia. Quae quaestione nulla magis hodie inter Theologicas controversa.

II. Prima sententia affirmat dari electionem ante praevisionem merita.

Prima itaque sententia universum asserit, tum homines omnes, tum Angelos, qui sunt praedestinati, ante merita absolutè praevisa esse electos, ex merito scilicet Dei beneplacito, ac decreto gloriam iis absolutè statuente antecedenter ad existentiam aut praevisionem meritum: ita Bellar. lib. 2. de gratia & lib. arbitr. cap. 15. Suarez hic lib. 1. de Praedest. cap. 8. Salméron, Henriquez, Arrubal hic, disp. 72. & omnium acerrimè Tannerus hic, disp. 3. q. 5. dub. 3. & 4. ubi plurimos citat ex antiquis, & inter alios Albertum, Scotum, Durandum, Gregorium, Capreolum, & alios: estque communis Thomistarum opinio. Quam etiam sententiam defendit, & fusè probat P. Arriaga hic, disp. 36. sect. 3. & quartà.

III. Secunda sententia docet electionem ad gloriam non fieri nisi praevisione merita.

Secunda sententia huic è diametro opposita affirmat, nullum vel Angelum vel hominem ratione praeditum, ad gloriam per electionem efficacem, ante merita absolutè praevisa esse praedestinatum: ita Vasquez hic, disp. 89. Stapletonius in cap. 9.

ad Roman. Lessius de Praedest. sect. 2. Valensia i. p. q. 23. punct. 4. §. 4. Becanus hic, cap. 14. q. 4. Moncaus disp. 4. Alarcon Tract. 4. disp. 2. cap. 11. Maratius i. p. disp. 41. Herice hic, d. 23. Faber tom. 2. in i. disp. 58. cap. 4. P. Vekenus hic, Disput. 26. cap. 4. num. 7. & ex antiquis pro eadem citantur Halensis, S. Bonaventura, & alii.

Tertia sententia, media inter duas praecedentes ait, licet praesentia seu praevisione absoluta meritum ut plurimum antecedit electionem ad gloriam, quosdam nihilominus eximie à Deo dilectos, peculiari modo esse praedestinos, & ante merita praevisa: ita Okam in i. dist. 41. q. 1. Gabriel ibidem q. 1. a. 2. Catharinus Opusc. de Praedest. tione Dei, lib. 1. & alii nonnulli, qui singulare hoc privilegium Beatissimae Virgini, S. Joanni Baptistae, Apostolis, & aliis hujusmodi datum esse asserunt, non tamen passim omnibus concessum.

IV. Tertia sententia docet aliquos ante, aliquos post praevisionem merita eligi.

Quarta quorundam sententia est existimantium praedestinos, ante merita praevisa, ad minimum gloriae gradum eligi, illum nempe, quem parvuli statim post baptismum extincti consequuntur: quicquid autem primo huic gradui gloriae adjungitur, non nisi praevisionis meritis à Deo ipsis conferri asserunt; sicque primum gradum gloriae, inquirunt, planè gratis accipiunt, reliqua per & post merita jam exercita, & à Deo praevisa.

V. Quarta sententia docet praedestinos, ante praevisionem merita, ad minimum gradum gloriae eligi.

Quinta demum hac in re sententia affirmat, nullam in actibus ac decretis divinis esse inter merita & gloriam ratione nostrae prioritatem, sicque nec merita ante voluntatem dandi gloriam praevideri, nec e contra; sed utraque, inquirunt hi auctores, habent se concomitanter, & Deus unico actu re & ratione, merita propter gloriam, & gloriam vult per se propter merita. Hoc modo de meritis & gloria discurret Molina hic, q. 23. art. 4. Disp. 1. membro 8. Granado i. p. tract. 5. disp. 8. & alii nonnulli.

VI. Quinta sententia nullam in actu divini circa merita & gloriam praevisionem praevisionem.